

(ترجمه سوره واقعه – آیت الله مکارم شیرازی)

بسم الله الرحمن الرحيم

هنگامی که واقعه عظیم (قیامت) واقع شود، (۱) هیچ کس نمی‌تواند آن را انکار کند! (۲) (این واقعه) گروهی را پایین می‌آورد و گروهی را بالا می‌برد! (۳) در آن هنگام که زمین بشدت به لرزه درمی‌آید، (۴) و کوه‌ها در هم کوبیده می‌شود، (۵) و بصورت غبار پراکنده درمی‌آید، (۶) و شما سه گروه خواهید بود! (۷) (نخست) سعادتمندان و خجستگان (هستند)؛ چه سعادتمندان و خجستگانی! (۸) گروه دیگر شقاوتمندان و شومانند، چه شقاوتمندان و شومانی! (۹) و (سومین گروه) پیشگامان پیشگامند، (۱۰) آنها مقربانند! (۱۱) در باغهای پر نعمت بهشت (جای دارند)! (۱۲) گروه زیادی (از آنها) از امت‌های نخستینند، (۱۳) و اندکی از امت آخرین! (۱۴) آنها [= مقربان] بر تختهایی که صفاکشیده و به هم پیوسته است قرار دارند، (۱۵) در حالی که بر آن تکیه زده و رو به روی یکدیگرند! (۱۶) نوجوانانی جاودان (در شکوه و طراوت) پیوسته گرداگرد آنان می‌گردند، (۱۷) با قدحها و کوزه‌ها و جامهایی از نهرهای جاری بهشتی (و شراب طهور)! (۱۸) اما شرابی که از آن درد سر نمی‌گیرند و نه مست می‌شوند! (۱۹) و میوه‌هایی از هر نوع که انتخاب کنند، (۲۰) و گوشت پرنده از هر نوع که مایل باشند! (۲۱) و همسرانی از حور العین دارند، (۲۲) همچون مروارید در صدف پنهان! (۲۳) اینها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می‌دادند! (۲۴) در آن (باغهای بهشتی) نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه سخنان گناه آلود؛ (۲۵) تنها چیزی که می‌شنوند «سلام» است «سلام»!

(۲۶) و اصحاب یمین و خجستگان، چه اصحاب یمین و خجستگانی! (۲۷)
آنها در سایه درختان «سدر» بی‌خار قرار دارند، (۲۸) و در سایه درخت
«طلح» پربرگ [= درختی خوشرنگ و خوشبو]، (۲۹) و سایه کشیده و
گسترده، (۳۰) و در کنار آبشارها، (۳۱) و میوه‌های فراوان، (۳۲) که هرگز
قطع و ممنوع نمی‌شود، (۳۳) و همسرانی بلندمرتبه! (۳۴) ما آنها را
آفرینش نوینی بخشیدیم، (۳۵) و همه را دوشیزه قرار دادیم، (۳۶) زنانی
که تنها به همسرشان عشق می‌ورزند و خوش زبان و فصیح و هم سن و
سالند! (۳۷) اینها همه برای اصحاب یمین است، (۳۸) که گروهی از امت‌های
نخستینند، (۳۹) و گروهی از امت‌های آخرین! (۴۰) و اصحاب شمال، چه
اصحاب شمالی (که نامه اعمالشان به نشانه جرمشان به دست چپ آنها داده
می‌شود)! (۴۱) آنها در میان بادهای کشنده و آب سوزان قرار دارند، (۴۲)
و در سایه دودهای متراکم و آتشنا! (۴۳) سایه‌ای که نه خنک است و نه
آرامبخش! (۴۴) آنها پیش از این (در عالم دنیا) مست و مغرور نعمت
بودند، (۴۵) و بر گناهان بزرگ اصرار می‌ورزیدند، (۴۶) و می‌گفتند:
«هنگامی که ما مُردیم و خاک و استخوان شدیم، آیا برانگیخته خواهیم
شد؟! (۴۷) یا نیاکان نخستین ما (برانگیخته می‌شوند)؟!» (۴۸) بگو:
«اولین و آخرین، (۴۹) همگی در موعد روز معینی گردآوری می‌شوند، (۵۰)
سپس شما ای گمراهان تکذیب‌کننده! (۵۱) قطعاً از درخت زقوم می‌خورید،
(۵۲) و شکمها را از آن پر می‌کنید، (۵۳) و روی آن از آب سوزان
می‌نوشید، (۵۴) و همچون شتران مبتلا به بیماری عطش، از آن می‌آشامید!
(۵۵) این است وسیله پذیرایی از آنها در قیامت! (۵۶) « ما شما را
آفریدیم؛ پس چرا (آفرینش مجدد را) تصدیق نمی‌کنید؟! (۵۷) آیا از

نطفه‌ای که در رحم می‌ریزید آگاهید؟! (۵۸) آیا شما آن را (در دوران جنینی) آفرینش (پی در پی) می‌دهید یا ما آفریدگاریم؟! (۵۹) ما در میان شما مرگ را مقدر ساختیم؛ و هرگز کسی بر ما پیشی نمی‌گیرد! (۶۰) تا گروهی را به جای گروه دیگری بیاوریم و شما را در جهانی که نمی‌دانید آفرینش تازه‌ای بخشیم! (۶۱) شما عالم نخستین را دانستید؛ چگونه متذکر نمی‌شوید (که جهانی بعد از آن است)؟! (۶۲) آیا هیچ درباره آنچه کشت می‌کنید اندیشیده‌اید؟! (۶۳) آیا شما آن را می‌رویانید یا ما می‌رویانیم؟! (۶۴) هرگاه بخواهیم آن را مبدل به کاه در هم کوبیده می‌کنیم که تعجب کنید! (۶۵) (بگونه‌ای که بگویید:) براستی ما زیان کرده‌ایم، (۶۶) بلکه ما بکلی محرومیم! (۶۷) آیا به آبی که می‌نوشید اندیشیده‌اید؟! (۶۸) آیا شما آن را از ابر نازل کرده‌اید یا ما نازل می‌کنیم؟! (۶۹) هرگاه بخواهیم، این آب گوارا را تلخ و شور قرار می‌دهیم؛ پس چرا شکر نمی‌کنید؟! (۷۰) آیا درباره آتشی که می‌افروزید فکر کرده‌اید؟! (۷۱) آیا شما درخت آن را آفریده‌اید یا ما آفریده‌ایم؟! (۷۲) ما آن را وسیله یادآوری (برای همگان) و وسیله زندگی برای مسافران قرار داده‌ایم! (۷۳) حال که چنین است به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزّه بشمار)! (۷۴) سوگند به جایگاه ستارگان (و محل طلوع و غروب آنها)! (۷۵) و این سوگندی است بسیار بزرگ، اگر بدانید! ۷۶) که آن، قرآن کریمی است، (۷۷) که در کتاب محفوظی جای دارد، (۷۸) و جز پاکان نمی‌توانند به آن دست زنند [= دست یابند]. (۷۹) آن از سوی پروردگار عالمیان نازل شده؛ (۸۰) آیا این سخن را [= این قرآن را با اوصافی که گفته شد] سست و کوچک می‌شمیرید، (۸۱) و به جای شکر روزی‌هایی که به شما داده شده آن

را تکذیب می‌کنید؟! (۸۲) پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می‌رسد (توانایی بازگرداندن آن را ندارید)؟! (۸۳) و شما در این حال نظاره می‌کنید (و کاری از دستتان ساخته نیست)؛ (۸۴) و ما از شما به او نزدیک‌تریم ولی نمی‌بینید! (۸۵) اگر هرگز در برابر اعمالتان جزا داده نمی‌شوید، (۸۶) پس آن (روح) را بازگردانید اگر راست می‌گویید! (۸۷) پس اگر او از مقربان باشد، (۸۸) در رُوح و ریحان و بهشت پر نعمت است! (۸۹) اما اگر از اصحاب یمین باشد، (۹۰) (به او گفته می‌شود:) سلام بر تو از سوی دوستانت که از اصحاب یمینند! (۹۱) اما اگر او از تکذیب‌کنندگان گمراه باشد، (۹۲) با آب جوشان دوزخ از او پذیرایی می‌شوید! (۹۳) و سرنوشت او ورود در آتش جهنم است، (۹۴) این مطلب حق و یقین است! (۹۵) پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را منزّه بشمار) (۹۶) .